

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక – జూన్ 2015

విషయసూచిక

దైవానికి కృతజ్ఞత వ్యక్తపరచే ఉత్తమ విధానం, కేవలం ఆనందంగా ఉండడం.

*

దైవానికి మన కృతజ్ఞతా భావన చూపడానికి చక్కటి మార్గం ప్రశాంతతో కూడిన ఆనందంతో ఉండడమే తప్ప మరో మార్గం లేదు

CWM 14:154-55

శ్రీమాత

అనువాదం: డి సత్యవాణి

కృతజ్ఞత ఒక అరుదైన విశిష్ట గుణం

(కల్పిత కథ — పిల్లలకు, పెద్దలకు)

విశిష్ట గుణాలు

ఒకానొకప్పుడు దివ్యమైనటువంటి గొప్ప భవనం ఒకటి ఉండేది. దాని మధ్య భాగంలో ఒక రహస్యమైన పవిత్ర స్థలం ఉంది. ఆ భవనం గడపను దాటి ఏ జీవి ఎన్నడూ పోలేదు. అంతేకాక, ఆ మందిరం వెలుపలి వసారాలు సైతం మర్త్యులు చాలా మట్టుకు చేరలేనివి, ఎందువల్లనంటే, ఆ భవనం చాలా ఉన్నతమైన మేఘం మీద ప్రతిష్ఠితమై ఉన్నది, కాని కొద్దిమంది మాత్రమే, ఏ వయస్సులో వారైనా దానికి దారి కనుగొనగలరు.

అది దివ్యసత్య భవనం.

ఒక రోజు అక్కడ ఒక ఉత్సవం జరిగింది, మనుషులకు కాదు కాని, చాలా భిన్నమైన అస్తిత్వాలకు, పెద్ద, చిన్న దేవుళ్ళకు, దేవతలకు. వారంతా భూమి మీద విశిష్ట గుణాలుగా కీర్తించబడుతున్నవారు.

ఆ భవనం నడుమ నున్న ప్రదేశంలో, ఒక పెద్ద విశాలమైన చావడి వుంది. అక్కడి గోడలు, నేల, లోపలి పైకప్పు అన్నీ తమకు తాము స్వయంప్రకాశమై, అసంఖ్యాకంగా తళతళలాడుతూ జిగేలుమనే ఎర్రని కాంతులతో దేదీప్యమానమై ఉన్నాయి.

అది దివ్యమేధోచావడి. అక్కడి కాంతి ఎంతో సహజంగా మిరుమిట్లు గొలప కుండా, నేలకు ఆనుతూ, చాలా అందంగా ముదురు నీలవర్ణంలో ఉంది, కాని అది పైపైకి లోపలి పైకప్పు వరకు వెళ్ళే కొలదీ క్రమంగా తేటదనం సంతరించుకుని మెరుస్తున్నది. పొదగబడిన వజ్రాలు చాందినీల వలె వేలాడదీయబడి గిరగిరా తిరుగుతూ ఉన్నవి. వేల సంఖ్యలోని వాటి ముఖాల నుంచి మిరుమిట్లు గొలిపే కాంతికిరణాలు వాడిగా అంతటా పరచుకుంటున్నాయి.

విశిష్టగుణాలు వేటికవే వచ్చి చేరుతున్నాయి, కాని అవి అలతి సమయంలోనే అన్యోన్యం అనుకూలమైన గుంపులుగా ఏర్పడ్డాయి. కనీసం ఒక్కసారైనా అందరం ఒక చోట కలిసి ఉన్నామనే సంపూర్ణానందంతో నిండి ఉన్నాయి, ఎందువల్లనంటే, అవి సర్వసాధారణంగా చాలా విస్తృతంగా, చెల్లాచెదరుగా ప్రపంచంలో, లోకాలలో

అంతటా, ఎన్నో పరాయి అస్తిత్వాల మధ్య వేరుగా ఒంటరిగా ఉంటూ ఉంటాయి.

చిత్తశుద్ధి ఆ ఉత్సవానికి ఆధిపత్యం వహించింది. ఆమె లేతరంగులతో నీటివలె నిర్మలమైన వస్త్రాన్నీ, తన చేతిలో చతురస్రాకారంతో నాలుగు భుజాలు కలిగిన ఒక శుద్ధ స్ఫటికమునూ ధరించి ఉంది. దాని ద్వారా విషయాలను చాలా స్పష్టంగా, అవి సర్వసాధారణంగా కనపడే వాటి కంటే చాలా భిన్నంగా, వాటి వాస్తవికతలో చూడవచ్చు, ఎందువల్లనంటే, అక్కడ వాటి రూపం ఎటువంటి కృతకమూ లేకుండా ప్రతిబింబిస్తుంది.

ఆమెకు దగ్గరగా విశ్వసనీయమైన సంరక్షకులవలె ఇద్దరు నిలుచుని ఉన్నారు. ఒకరు వినయం, అతడు ఒక్కసారిగా నమ్రతను, అతిశయమును కలిగిన వినమ్రుడు గాను, మరియొకరు ధైర్యం, ఉన్నతమైన నుదురుతో, స్పష్టమైన కనులతో, దృఢమైన పెదవులతో, దరహాసంతో, ప్రశాంతతతో, దృఢసంకల్పచిత్తుడై కనపడుతున్నారు.

ధైర్యానికి పక్కన అతి సమీపంలో, తన చేతిని అతని చేతిలో ఉంచినదై ఒక స్త్రీమూర్తి నిలుచుని ఉన్నది. ఆమె పూర్తిగా ముసుగులో ఉండటం వలన, ఆ ముసుగులో నుంచి మెరుస్తూ అన్వేషిస్తున్న ఆమె కళ్ళు మాత్రమే కనపడుతున్నాయి. ఆమె వివేకం.

వారందరిలో దాతృత్వం, ఒకరి తర్వాత మరియొకరిని కలుస్తూ, ఎల్లప్పుడూ ప్రతివారికి వారి దగ్గరనే ఉంటున్నదనే అనుభూతిని కలిగిస్తూ, ఒకే మారు జాగరూకతనూ, ప్రశాంతతనూ కలిగినదై చురుకుగా వున్నా విచక్షణాయుతంగా తాను ఆ గుంపుల గుండా తిరుగుతున్నప్పుడు తన వెనుక ఒక ప్రకాశవంతమై మిరుమిట్లు లేని హాయిని గొలిపే కాంతిని వదలి వెళ్ళుతున్నది. ఆమె వెదజల్లే కాంతి, ఆమెకు ప్రియస్నేహితురాలు, విడదీయరాని తన సహచరిణి, కవల సోదరి అయిన ధర్మం యొక్క అతి సూక్ష్మ మైనటువంటి, కంటికి కనపడని ఒక తేజస్సు ద్వారా ఆమెను చేరుతున్నది.

దాతృత్వం చుట్టూ పరివేష్టించిన దేవతా సమూహంలో వెలుగు లీనుతూ రక్షణ కోసం వెంట ఉండేవారిలో దయ, ఓరిమి, కోమలత్వం, ఉత్సుకత మొదలైనవారు చాలామందే ఉన్నారు.

అందరూ అక్కడ ఉన్నారు లేక అలా అని వారు అనుకుంటున్నారు, కాని,

అప్పుడు అకస్మాత్తుగా, ఆ బంగారు వాకిలి ముందు, ఒక ఆగంతకురాలు దృశ్య మానమయింది.

ద్వారం ముందు కావలికై నియమింపబడిన కాపలాదారులు, ఎంతో అసమ్మతితో, ఆమె ప్రవేశానికి అనుమతించారు. ఇంతకు ముందెన్నడూ వారు ఆమెను చూడలేదు, ఆమె వేషభూషణాలలో వారిని ప్రభావితం చేసేది ఏమీ లేదు. వాస్తవానికి ఆమె చాలా యుక్తవయస్సులో ఉన్నది, చిన్నది; ఆమె ధరించిన ధవళ వస్త్రాలు అత్యంత సామాన్యమై, చాలా మట్టుకు హీనంగా ఉన్నాయి. సిగ్గుతో, కలవరపాటుతో కూడిన తొట్రుపాటుతో ఆమె కొన్ని అడుగులు ముందుకు వేసింది.

అప్పుడు, అంత పెద్ద ప్రజ్ఞాశాలులైన బృందంలో అభ్యంతరకరంగా ఉన్నానను కొనే కలవరపాటుతో, కొంత తడబాటుతో, ఎవరి వైపుకు వెళ్ళాలో తెలియని అవస్థలో ఆమె ఉంది.

తన సహచరులతో స్వల్ప పరామర్శల తరువాత వివేకం, వారి అభ్యర్థన మేరకు ముందుకు అడుగులు వేసి, ఆ అపరిచిత వైపుకు తరలి వెళ్ళింది. తరువాత, మామూలుగా కలవరపాటుకు లోనైనవారు చేసే విధంగా, తన గొంతు సవరించుకుని, ప్రతిసమాధానం చెప్పడానికి ఆమెను ఉద్యుక్తురాలను చేస్తూ, ఆమె వైపు తిరిగి మాట్లాడసాగింది,

"ఇక్కడ గుమిగూడిన మేమందరము ఒకరికొకరం మా పేర్లు, గుణగణాలతో పరిచయస్థులం. నీవు రావడం చూసి ఆశ్చర్యచకితుల మవుతున్నాం, ఎందుకనగా మాకు నీవు అపరిచితవు, కనీసం మేము నిన్ను ఇంతకు మునుపు చూసినట్లుగానూ లేదు. నీవు దయ వుంచి నీ వెవరో మాకు చెప్పగలవా?"

ఆ వచ్చిన ఆగంతకురాలు నిట్టూర్చి, సమాధానమిచ్చింది, "ఆహా, అంతే కదా! ఈ గొప్ప భవనంలో నేను అపరిచితగా కనపడటంలో నేనేమీ అంతగా ఆశ్చ ర్యపడటం లేదు, ఎందువల్లనంటే, ఎక్కడైనా నన్ను చాలా అరుదుగా ఆహ్వాని స్తుంటారు.

నా పేరు కృతజ్ఞత."

CWM 2:5-7

స్వార్థరహితమై, ఏ ప్రయోజనాన్ని ఆశించని ఆత్మగమనం

జంతువులకు పూర్తిగా ప్రాథమిక మనస్తత్వం ఉంటుంది. మానవ అస్తిత్వాలవలె అవి పునరుక్తమయ్యేటటువంటి ఎడతెగని అనేక ఆలోచనలతో పీడించబడుతూ ఉండవు. ఉదాహరణకు, వాటికి దయ చూపించినప్పుడు వాటికి ఏ ప్రేరణా లేకుండా అప్రయత్నంగా వెనువెంటనే కృతజ్ఞతా భావం కలుగుతుంది, కాని మనుషులలో, నూటికి తొంభైయెనిమిది మంది, తర్కించడం మొదలుపెట్టి, మంచిగా ఉండటం వలన ఉపయోగం ఏముంటుందని తమను తాను ప్రశ్నించుకుంటారు. మానసిక కార్యకలాపం వలన చేకూరే గొప్ప అనర్థాలలో ఇది ఒకటి. జంతువులు వాటి నుంచి విముక్తమై ఉంటాయి, నీవు వాటి యందు దయను చూపించితే అవి నీకు ఎంతో కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా ఉంటాయి, ఏ ప్రేరణా లేకుండా అప్రయత్నంగా. అంతేకాక వాటికి దృఢవిశ్వాసం ఉంది. కనుకనే వాటి ప్రేమ అటువంటిది, అది దృఢమైన బంధంగా రూపుదిద్దుకుని, నీకు దగ్గరగా ఉండాలనే ప్రబలమైన ఆవశ్యకతగా మారిపోతుంది.

అంతేకాక మరి ఏదో ఉంది. యజమాని నిజంగానే మంచివాడైతే, జంతువు విశ్వాసం గలది అయితే, చైత్యం, ప్రాణిక శక్తుల మధ్య మార్పిడి ఉంటుంది. ఆ మార్పిడి జంతువుకు తీవ్రమైన ఆనందాన్ని ఎంతగానో ఇస్తూ, అద్భుతంగా ఉంటుంది. అవి ఆ విధంగా నీకు చాలా దగ్గరగా ఉన్నప్పుడు, నీవు వాటిని పట్టుకున్నప్పుడు, ఆ ఆనందానుభూతి వాటి అంతరంగంలో సంతోషంగా ప్రతిస్పందిస్తుంది. ఒక వ్యక్తి వాటికి ఒసగే శక్తిని — బలమైన ఆప్యాయత,. వాత్సల్యం, రక్షణలు, ఇంకా అటువంటి వాటన్నింటి వలన — అవి అనుభూతి పొందుతాయి, అవి వాటిలో గాఢమైన బంధాన్ని సృష్టిస్తాయి. కొన్ని ఉన్నత జంతువులలో కుక్కలు, ఏనుగులు, గుర్రాలలో సైతం అది ఇంకా చాలా తేలికగా, పూర్తిగా సుస్పష్టంగా ఆవశ్యకమైన ఆరాధనను జనింపజేస్తుంది (వాస్తవానికి మానసిక తర్కాలు, వాదనలు ఎన్నైనప్పటికీ దానికి భంగం కలిగించలేవు), అవి ఏ ప్రేరణా లేకుండా అప్రయత్నంగా వచ్చేవి, అంతస్సారంలో అవి చాలా పవిత్రమైనవి, అవి ఒక విధంగా చాలా అద్భుతమైనవి.

మనస్సు దాని ప్రాథమిక స్థాయిలో మనిషిలో పనిచేయడం మొదలుపెట్టి, దాని మొదటి అభివ్యక్తతలో చాలా చక్కగా ఉన్న ఎన్నో విషయాలను పాడు చేసింది. సహజంగానే మనిషి ఉన్నత స్థాయికి చేరడం జరిగి, తన మేధస్సును

సరిగా ఉపయోగించడం జరిగితే, అప్పుడు విషయాలు ఇంకా ఎక్కువ అధికతరమైన విలువలను సంతరించుకోగలవు. కాని, వాటి రెండింటి మధ్య ఒక దారి ఉంటుంది, అందులోకి వెళ్ళడం జరిగితే, అతడు తన మేధస్సును అత్యంత నీచ స్థితిలోకి దిగజార్చి, దానిని చాలా తక్కువగా ఉపయోగించుతూ, దానిని తన పన్నాగాలకూ, ఆధిపత్యానికీ, మోసం చెయ్యడానికీ ఉపకరణం కావిస్తాడు. ఆ విధంగా అది చాలా అసహ్యంగా తయారవుతుంది. నా జీవితంలో, ఎంతోమంది జనులకంటే, చాలా ఉన్నతమైన జంతువులను చూశాను, అటువంటి నీచమైన పన్నాగాలూ, మోసం చేసి లాభం పొందాలనే కోరికా కచ్చితంగా వాటిలో లేవు. అయినప్పటికీ వాటికి తగులుకొనేవీ కొన్ని ఉన్నాయి — మనిషి సంపర్కంలోకి వచ్చినప్పుడు అవి వాటిని తమలోకి ఆకర్షిస్తాయి — అవి లేనివీ కొన్ని ఉన్నాయి.

స్వార్థరాహిత్యంతో కూడిన గమనం కలిగినది, లాభనష్టాలు ఎంచనిది ప్రపంచంలోని చైత్య చైతన్యరూపాలలో అత్యంత రమణీయమైన వాటిలో ఒకటి. కాని, ఒక వ్యక్తి ఉన్నతోన్నతంగా మానసిక కార్యకలాపాల అంతస్తులు ఎగబాకుతున్నకొలదీ, అది చాలా అరుదుగా ఉండడం జరుగుతుంది. ఎందువల్లనంటే, మేధస్సుతో పాటు నైపుణ్యం, తెలివితేటలు, అవినీతి, లాభనష్టాల బేరీజులు అన్నీ తయారవుతాయి. ఉదాహరణకు గులాబీ వికసిస్తే అది దానంతటదే అప్రయత్నంగా విచ్చుకుంటుంది. అది ఎందువల్లనంటే అందంగా ఉండటంలోని ఆనందం పొందటానికి, మధుర సుగంధ పరిమళాలు వెదజల్లడానికి, జీవించడంలోని సంతోషాన్ని వ్యక్తపరచడానికి. అది లాభనష్టాలు బేరీజువేయదు, దానివల్ల అది ఎటువంటి లాభమూ పొందదు. అది దానిని ఎంతో అప్రయత్నంగా, ఏ ప్రేరణాలేకుండా, అస్తిత్వపు ఆనందం, నివసించడం లోని ఆనందం పొందడానికై చేస్తుంది. ఒక మానవ అస్తిత్వాన్నే తీసుకుందాం. కొంతమందిని మినహాయించి చాలామట్టుకు, అతడి మనస్సు క్రియాశీలమైన మరు క్షణం, అతడు తన అందంనుంచి, తెలివితేటలనుంచి లాభం పొందటానికి ప్రయత్ని స్తాడు. అది తనకి ఎంతో కొంత ప్రయోజనం తీసుకు రావాలని కోరుకుంటాడు. అది మనుషుల పొగడ్తలతో కాని లేక ఇంకా చాలా నీచంగా దానినుంచి లాభాలను పొందటానికి సిద్ధమవుతాడు. పర్యవసానంగా, చైత్య దృక్పథంలో మానవ అస్తిత్వాల కంటే గులాబీపువ్వు అధికంగా ఉత్తమమైనదవుతున్నది.

CWM 5, P. 240-41 అనువాదం: డా. త్రిపురాదిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

కరుణ, కృతజ్ఞత మానసిక సత్తాకి చెందిన లక్షణాలు

కరుణ, కృతజ్ఞత, ఇవి ప్రధానంగా మానసిక సత్తాకు చెందిన సద్గుణాలు. మానసిక సత్తా మన నిత్యజీవితంలో పాలు పంచుకున్నప్పుడు, మన ఎరుకలోకి ఇవి వస్తాయి.

ఈ సద్గుణాలకు ప్రాణిక, భౌతికసత్తాలు ఒక బలహీనతగా అనుభూతి చెందుతాయి. ఎందుకనగా ఈ కరుణ, కృజ్ఞత స్పందనాలను స్వేచ్ఛగా ప్రకటింపబడకుండా ప్రాణిక, భౌతిక సత్తాలు అణచివేస్తాయి, ఎందుకంటే ప్రాణిక, భౌతిక సత్తాలు అధికారం, బలం, దర్పంపై ఆధారపడతాయి. ఎప్పటిలాగే బుద్ధి, తగినంతగా శిక్షణ పొందనపుడు ప్రాణిక సత్తాతో కలసి మెలసి ఉండటమే కాక, భౌతిక నైజానికి బానిసగా కూడా ఉంటుంది. ఎందుకంటే దాని సూత్రాలు, పాక్షిక ఎరుకతో కూడిన దాని పద్ధతులు ఎంతగా వివశుల్ని చేస్తాయంటే, బుద్ది సంపూర్ణంగా వాని నర్థం చేసుకోదు. మొట్ట మొదటిసారిగా బుద్ది మానసిక కదలికలకు మేల్కొన్నప్పుడు దాని అజ్ఞానంవల్ల వాటిని వక్రీకరిస్తుంది. కరుణను జాలిగాను లేక దానంగాను; కృతజ్ఞతను బదులు తీర్చుకునే కోరికగాను, తరువాత కొంచెం కొంచెంగా దానిని తాను గుర్తించి, ఆరాధించగలిగే తన సామర్థ్యం గాను, సత్తాలో మానసిక ఎరుక చాలా బలంగా ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఏ రంగంలోనైనా సహాయం అవసరం ఉన్న వారందరిపైనా కరుణ, దైవకృప, దైవసాక్షాత్కారం ఎక్కడ ఏ రూపంలో దర్శన మిచ్చినా దాని పట్ల కృతజ్ఞతా భావం ప్రకటింపబడతాయి. అది వాని సహజమైన వెలుగుతో నిండిన స్వచ్ఛతతో ప్రకటించబడుతుంది; కరుణను ఉదాసీనత లేదా తక్కువవారిపట్ల చూపే ఔదార్యంలోను, కృతజ్ఞతలోను ఏమాత్రం తక్కువ లేదా న్యూనతాభావంతోను కలుషితం కాకుండా.

CWM 15:27

స్వచ్ఛమైన కృతజ్ఞతా స్పందనాలు, ప్రేమస్పందనాలు ఒకలాంటివే

బాగా నా చిన్నతనంనుండి (5 సం. అప్పటి జ్ఞాపకాలు), 80 సం. దాటినా నేనెప్పుడూ అత్యంత ప్రతీకారం, అసంతృప్తి, కృతఘ్నత, దైవంపట్ల కృతఘ్నత వీటితో నిండి ఉన్న వ్యక్తులమధ్య తరచు ఉండేదానిని. దైవంపట్ల కృతఘ్నత కలిగి

వుండడం నాకు చాలా బాధ కలిగించేది, తీవ్రశతృత్వం, ఎందుకంటే అన్ని రకాల బాధలను భగవంతుడు అనుమతిస్తున్నాడని అతని పట్ల గాఢ శతృత్వం వారిలో ఉన్నందుకు భరించరానిదిగా వుండేది.

అజ్ఞానంవల్ల దైవం పట్ల శతృత్వం — గాఢ శతృత్వం, కొన్నిసార్లు మేధోరూపాలను, వ్యక్తిగతరూపాలను తీసుకుంటుంది. ఇది ఘర్షణను ఇంకా కష్టతరం చేస్తుంది. దీని నెప్పుడూ వ్యక్తిగతంగా తీసుకోరాదు. ఇది తప్పు. ప్రపంచ ఉద్యమాలు ఏవీ ఒక వ్యక్తికి చెందినవి కావు. మనిషి అజ్ఞాన చైతన్యం దానిని వ్యక్తిగతంగా తీసుకుంటుంది. అవి లౌకికమైన దృక్పథాలు, మానవ బుద్ధితో వస్తాయి. అలా ఉండదు జంతువులలో, అతి క్రూరంగా కన్పించే జంతువులలో కూడ. అందుచే ఒక సుహృద్భావం ఉన్నది నాకు జంతువులపై. ఈ నైజం మనిషిలో లేదు.

(సుదీర్ఘ మౌనం)

అయినప్పటికి, అన్ని స్పందనలకంటె బహుశా అత్యంత ఆనందాన్ని ఇచ్చేది, అహంకారంతో కలుషితంకాని ఆనందాన్ని ఇచ్చేది కృతజ్ఞత — యధేచ్ఛగా ఒక ధారలా వెలువడే కృతజ్ఞత.

అది చాలా ప్రత్యేకమైనది. అది ప్రేమకాదు, ఆత్మ సమర్పణా కాదు, అది అంతా ఆనందమయం, నిండైన ఆనందం.

ఇది ప్రత్యేకమైన స్పందన. తనతో తప్ప మరేదానితోను పోల్చలేని స్పందన. అది నిన్ను విశాలపరుస్తుంది. ఉత్సాహంతో నింపుతుంది. ఎంతో తీవ్రమైనది.

నిశ్చయంగా అది మానవ చైతన్యానికి అందుబాటులో ఉండే అన్ని స్పందనలకన్న ఎక్కువగా నిన్ను నీ అహంకారంనుండి బయటకు తేగలదు. కృతజ్ఞత ఫలాపేక్ష లేనిది కాగలిగినప్పుడు ఆ స్పందన ప్రధానంగా ప్రపంచ అస్తిత్వానికి ఏ స్పందన కారణమై ఉంటుందో, ఆ స్పందన అవుతుంది. అప్పుడు దానికి ఉండే పెద్ద పెద్ద ఆటంకాలు, అడ్డంకులు, అన్నీ క్షణంలో అదృశ్యమౌతాయి. (ఈ కృతజ్ఞతా స్పందనపై సుదీర్ఘంగా శ్రీమాత ధ్యానిస్తారు.)

స్వచ్ఛమైన ఇట్టి స్పందనలో నీవు ప్రవేశించగలిగినపుడు నీవు వెంటనే తెలుసుకుంటావు, ఈ స్పందన లక్షణం ప్రేమస్పందనలక్షణం ఒకటే నని.

దీనికి ఆశ లేదు. ఇది ఒక వస్తువు నుండి వేరే వస్తువుకు పోయేదికాదు. లేదా క్రిందినుండి పైకి పోయేదికాదు. (గుండ్రంగా తిరుగుతుందని శ్రీమాత సైగ చేస్తారు.)

ఒకే మారు సంపూర్ణంగా జరుగుతుంది. దీని అర్థం ఏమంటే, ఈ స్పందన అస్తిత్వానికి రెండు ధృవాలు (అహంకార కేంద్రాలు) అవసరంలేదని.

ఇది స్వచ్ఛంగా ఉన్నప్పుడు ఒక ధృవంనుండి వేరొక ధృవానికి వెళ్ళదు, లేదా వేరే ధృవంనుండి ఈ ధృవానికి రాదు. స్వచ్ఛమైనపుడు ప్రేమస్పందనలకు కూడా ఇదే లక్షణం వుంటుంది. వీటికి రెండు ధృవాల అస్తిత్వం అవసరం లేదు.

అది (ప్రేమ, కృతజ్ఞత) తనకు తానుగా ఉంటుంది, తన అస్తిత్వం ఆనందంకొరకు. (ఇలా నేను చెప్పడం దాని స్వచ్ఛతను పాడుచేస్తుంది ప్రేమ లాగే.)

మనుష్యులు పదేపదే చెబుతారు విసుగుపుట్టేలా, రెండుధృవాలు లేనిదే దేనికీ అస్తిత్వం లేదని ఈ రెండు ధృవాలే ప్రపంచ అస్తిత్వానికి కారణమని, అంతా వీని చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటాయని (శ్రీమాత తల ఊపుతారు) కాని అది అలా లేదు. దీని అర్థం మానవుడు తన సాధారణ బాహ్య ఎరుకతో దీనిని మించి ఏదీ అర్థం చేసుకోలేడు. అక్కడ ఉన్నాం మనం . అదే మనకు తెలుసు. కాని దీని సారమేమంటే (శ్రీమాత మరల తల ఊపుతారు) ప్రేమ అలా లేదు.

చిట్టచివరిగా నేను చెప్పేదేమంటే స్వల్పంగా రంగు వేయబడిన ప్రధానమైన ప్రేమ స్పందనే 'కృతజ్ఞత'

(శ్రీమాత ధ్యానం)

ఒక అంతేవాసితో శ్రీమాతసంభాషణలు, డిశంబరు 21, 1963

మా హృదయాలను నింపు "మీ ప్రేమ" ఆనందంతో,
మా మనసులపై వరదలా సాగనీ "మీ కాంతి",
అనుమతించు మమ్ములను మీ విజయం సఫలం చేయుటకు

CWM 1:178

శ్రీమాత

అనువాదం: యస్.వై. సామయాజులు.

మీ జీవితం కృజ్ఞతతో నిండి ఉండాలి

దినచర్యను దైవానికి కృతజ్ఞతతో ఆరంభించు

ప్రతి ఉదయం నిద్ర లేవగానే, మీ దినచర్యను ఆరంభించుటకు పూర్వమే మానవజాతిని ఉద్ధరించడానికై మార్గదర్శకులుగా, శిక్షకులుగా తమ సహచరులను అత్యున్నత పరివక్వతా శిఖరాలను అధిరోహించుటకు, నిరాడంబరంగా, సోదర భావనతో సహకరించడానికి సర్వకాల సర్వావస్థల యందు విచ్చేసే ఈ గొప్ప కుటుంబ సభ్యులకు, ఈ మానవజాతి రక్షకులకు, ప్రేమాదరాభిమానాలు నిండిన కృతజ్ఞతాపూర్వక అభినందనలను తెలపాలి. ఆ విధంగా మేల్కొనగానే సంపూర్ణ విశ్వాసంతో, కృతజ్ఞతతో మీ ఆలోచనలను వారిపై కేంద్రీకరించుట వలన సమకూరే ప్రయోజనకరమైన ఫలితాలను వెంటనే అనుభవించ గలుగుతారు. మీ అర్థనకు ప్రతిస్పందనగా వారి సమక్షంలో నున్నట్టి అనుభూతి కలుగుతుంది, వారి ప్రేమ, ప్రకాశాలు మిమ్ములను ఆవరించి ప్రోత్సహిస్తాయి. అప్పుడు మరింత బాగా అర్థం చేసుకోవడానికి, మరింత బాగా ప్రేమించడానికి, సహకరించడానికి మీరు ప్రతిదినం చేసే ప్రయత్నం మరింతగా ఫలవంతమవుతుంది, సులభతరమవుతుంది. మీరు ఇతరులకు అందించే సహాయం మరింత సార్థకమవుతుంది, మీ హృదయాలు అచంచలమైన ఆనందభరిత మవుతాయి.

CWM 2:115-116

దైవానుగ్రహానికి, ప్రేమకు కృతజ్ఞత కలిగి వుండాలి

ఎవరైనా వ్యక్తులు జీవితాలను, చర్యలను, హృదయాలను యథాతథంగా, అనగా ఉన్నవి ఉన్నట్లుగా, మార్పుచెందనివిగా గమనించినట్లయితే, దైవానుగ్రహం లోకంపై వర్షింపజేసే అపారమైన ప్రేమకు, క్షణక్షణం అది లోకాన్ని దివ్యానంద తీరాలకు కొనిపోవుటకు పడే ప్రయాసకు, మానవ హృదయాల ప్రతిస్పందన ఎంత పేలవంగా వుంటుందో, అవి ఎంతటి ఉదాసీన వైఖరి, ఏవగింపు, తృణీకార భావన కలిగి వున్నాయో అర్థమైనప్పుడు, విస్తుపోవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. జనులు సాధారణంగా పాపాత్ములన్నా, మందబుద్ధులన్నా, వికృతాకారులన్నా, జీవితంలో ఓడి పోయినవారన్నా, విఫలులైనవారన్నా సానుభూతి కనబరుస్తారు — నిజానికి ఇది

దుర్మార్గాన్ని, ఓటమిని ప్రోత్సహించినట్లవుతుంది కదూ!

సమస్యను ఈ దృక్కోణంలో పరిశీలించినవారికి, బహుశా, ద్వేషానికి ప్రతిగా ప్రేమను పంచాలనే అవసరంపై పట్టుదల అంతగా నుండదు. ఎందుకనగా, తనపై వర్షిస్తున్న దివ్యప్రేమకు మానవ హృదయం స్వచ్ఛందంగా ప్రేమపూరితమైన, అర్థవంతమైన, ప్రశంసాయుతమైన కృతజ్ఞతా భావనతో ప్రతిస్పందించినట్లయితే, విషయాలు శీఘ్రంగా మార్పుచెందుతాయి.

CWM 3:187

అంతా సవ్యంగా నున్నప్పుడే కృతజ్ఞత కలిగి వుండాలి

మనుషులకు ఏదో ప్రమాదం ముంచుకొచ్చినప్పుడు తప్ప దైవానుగ్రహం ఏ విధంగా పని చేస్తుందో తెలియదు. అనగా, ఏదో అపాయం వాటిల్లబోతున్నదనో లేక అది ఎదురైనా, దాని బారిన పడకుండా తప్పించుకున్నామనో అర్థమైనప్పుడు మాత్రమే అది వారికి నిజంగా తెలిసేది. కాని, ఉదాహరణకు ఒక ప్రయాణమో లేక ఏదో ఒక కార్యక్రమమో ఎలాంటి దుస్సంఘటన చోటు చేసుకోకుండా గడచిపోతే, అందుకు కారణం కేవలం అపారమైన, మహిమాన్వితమైన దివ్యానుగ్రహమే. అనగా, సందర్భాలు ఎంత పొందికగా క్రమబద్ధం గావించబడతాయంటే, ఎలాంటి అవాంతరాలు సంభవించే అవకాశం లేశమాత్రం లేనంతగా వుంటాయి. అయితే, అది వారికి అతి సహజమైనదిగానే అనిపిస్తుంది. జనులు ఎప్పుడైతే జబ్బునపడి త్వరగా కోలు కున్నట్లయితే, వారు కృతజ్ఞతా భావనతో నిండిపోతారు; కాని వారు ఆరోగ్యంగా నున్నప్పుడు కూడా దైవానుగ్రహం పట్ల కృతజ్ఞత కలిగి వుండాలని అనుకోరు. కృతజ్ఞత వున్నా లేకపోయినా ఆరోగ్యంగా వుండడం అత్యాశ్చర్యకరం కదా! సామూహికంగా చోటు చేసుకొనే ప్రమాదాలలో ఆసక్తికరమైన విషయ మేమిటంటే, నిష్పత్తి — మనుషులకు ప్రమాదం వలన కలిగిన వైకల్యమందు హెచ్చుతగ్గులు — మనుషుల విభిన్న నైతిక, మానసిక పరిస్థితుల సంయుక్త ఫలితంగా ఏర్పడిన సమతుల్యత లేక సమతుల్యతా లోపం.

CWM 5:406

దైవానుగ్రహం స్వీకరించుటకు అత్యుత్తమ విధానం కృతజ్ఞత

ప్రశ్న: కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా దైవానుగ్రహాన్ని ఎలా స్వీకరించాలి?
సమా: ఆహ్! ప్రప్రథమంగా మీకు అది అవసరమనే భావన కలగాలి.

అది ముఖ్యమైన అంశం. మీ అంతరంగంలో ఒక అణకువ లాంటిది కలగాలి. తద్వారా దైవానుగ్రహం వినా తాము నిస్సహాయులమని, వాస్తవానికి అది లేనప్పుడు తాము అసంపూర్ణులుగా, శక్తిహీనులుగా మిగిలిపోతామనే భావన మీలో ఉదయించాలి. ప్రారంభానికి ఇది ప్రధానమైన విషయం.

ఇది మీకు చక్కగా అనుభవంలోకి రావలసిన విషయం. చూడండి, ఏమీ ఎరుగని జనాలు సైతం తాము అతి క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో చిక్కుకున్నామని లేక తాము ఎదుర్కొం టున్న గడ్డు సమస్యనొకదానిని అధిగమించాలని, లేక నేను మీకు ఇప్పుడే చెప్పినట్లుగా అధిగమించవలసిన ఒక మనోప్రవృత్తి లేక వారిని కలవరపరచే సందర్భమేదైనా సంభవించిందని గ్రహించినప్పుడు, వారు అయోమయంలో పడిపోతారు. వారికి ఏమి చేయాలో తెలియదు. వారి బుద్ధిగాని, సంకల్పశక్తిగాని, వారి మనోభావాలు గాని, వారికి ఉపకరించవు. ఏమి చేయాలో తెలియక సతమవుతున్నప్పుడు, ఒకటి సంభవిస్తుంది. వారి అంతరంగంలో ఒక విధమైన పిలుపు, ఒక ప్రేరణ, తాము చేయలేని పనిని చేయగలిగే దానిని స్వాగతించే పిలుపు, ఒక ఆక్రందన, తాను నిర్వర్తించలేని పనిని నిర్వర్తించగలిగే సమర్థతగల దానికోసం ప్రగాఢమైన వాంఛ. ఇది మొదటి నిబంధన. ఆ తరువాత దైవానుగ్రహమొక్కటే దానిని నెరవేర్చగలదనే ఎరుక మీకు గలిగితే, మీరున్న క్లిష్టపరిస్థితుల నుండి దైవానుగ్రహమొక్కటే మిమ్ములను రక్షించగలదు, పరిష్కారం చూపగలదు, బయటపడటానికి శక్తినీయగలదు అనే అవ గాహన మీకు ఏర్పడితే, ఒక సహజసిద్ధమైన ఆకాంక్ష మీలో ఉదయిస్తుంది, విమోచనను కలిగించే చేతన ఒకటి మీలో మేల్కొంటుంది. మీరు పిలిచినా, గాఢంగా కోరినా, సమాధానమందుతుందనే ఆశ ఏర్పడినా, మీరు సహజంగానే దైవానుగ్రహానికి ఉన్ముఖులవుతారు.

అటు పిమ్మట మీరు దీనిపై అత్యంత శ్రద్ధ వహించాలి. (శ్రీమాత తమ వ్రేలును పెదవులపై పెట్టుకుంటారు) అనగా మౌనంగా ఉండాలని సూచన. దైవాను గ్రహం ప్రతిస్పందిస్తుంది. మిమ్ములను కష్టాలనుండి గట్టెక్కిస్తుంది. మీ సమస్యలకు

పరిష్కారం సూచిస్తుంది, లేదా మీ కష్టాలనుండి విముక్తి నొందటానికి సహాయపడుతుంది. అయితే ఒక్కసారి మీరు కష్టాలనుండి బయటపడితే, దైవానుగ్రహం మిమ్మలను గట్టెక్కించిందనే విషయం మరవవద్దు. అందుకు మీకు మీరే సాయపడ్డారని అనుకోవద్దు. ఎందుకనగా ఈ సందర్భంలో ఇదే ముఖ్యమైన విషయం. చాలామంది కష్టం గడచిపోగానే "తుట్టతుదకు, నన్ను నేను బాగానే కష్టాలనుండి బయట పడేసు కున్నాను." అంటారు.

అలా అనుకుంటున్నప్పుడు నీవు ద్వారాన్ని మూసి గడియవేసుకొన్నట్టు. చూడు, ఇక మీదట మీరు మరింకేమీ అందుకోలేరు. ఈ రకమైన అంతరంగ మూర్ఖత్వం తొలగిపోవాలన్నా, దైవానుగ్రహం లేకుండా మీకై మీరు ఏమీ చేయలేరనే అవగాహన కలగాలన్నా, మీకు మరో మారు ఏదో ఒక దుర్భరమైన మనస్తాపం ఒక తీవ్రమైన కష్టం కలగవలసిన అవసరముంటుంది. ఎందుకనగా, మీరు శక్తి హీనులనే అవగాహన పెంపొందినపుడే మీరు కొద్దిగానైనా తెలుసుకొని, మిమ్మలను మీరు మలచుకో గలుగుతారు. కాని ఎంతకాలం వరకు మీరు ఏమి చేసినా అది మీ నేర్పరితనం, మీ సామర్థ్యం వల్లనే నెరవేరిందని అనుకొంటారో, నిజానికి మీరు ఒక్క ద్వారాన్ని మాత్రమే మూసినట్లుగాదు. అన్ని ద్వారాలను ఒకదాని తరువాత ఒకటి మూసి, గడియ వేసారన్నమాట. మిమ్మలను మీరు ఒక కోటలో మూసివేసుకొని వేరేదీ ప్రవేశించ వీలులేకుండా చేసుకున్నారన్నమాట. గొప్ప చిక్కు ఏమిటంటే, వ్యక్తి అతి తొందరగా మరచిపోతాడు. తమ స్వంత సమర్థతతో సంతృప్తి చెందానని అనుకోవడం సహజం కదా!

(CWM 6: 322,33)

సామాన్యమైన దుస్సంఘటనలు, మహాకాళి చురక

ప్రశ్న: మహాకాళి మందలింపులా వేసే చురక యొక్క లక్షణ మేమిటి?
సమా: అది నిన్ను సంతోషపరుస్తుంది. హృదయంలో ప్రేమాదరాభిమానాల అను భూతిని కలిగిస్తుంది. నీవు సంపూర్ణంగా సంతృప్తి చెందుతావు.

ప్రశ్న: ఎవరైనా దానిని గాఢంగా కోరాలా లేక అది సహజంగానే వస్తుందా?
సమా: అవును, కోరాలి. ఆ కోరిక చిత్తశుద్ధితో కూడినదై వుండాలి. అభివృద్ధి చెందాలని

నిజంగా కోరాలి. ఎవరైనా మన స్ఫూర్తిగా "అవును, నేను అభివృద్ధి చెందాలి." అని చిత్తశుద్ధితో పలకాలి....

"ఏది ఏమైనా కానీ, నేను అభివృద్ధిచెందాలనేదే నా కోరిక." అప్పుడు అది లభ్యమవుతుంది. అయితే నేను చెప్పినట్లుగా, అది ఒక మహదానందభరితమైన అపార శక్తితో అవతరిస్తుంది. ఎవరైనా ఒక నిర్ణయానికివచ్చి, తమలో ఏదో అవలక్ష ణాన్ని ఆపాలని నిశ్చయించుకున్నప్పుడు, తాను చేసిన తెలివిమాలిన పనినితిరిగి చేయనని లేదా ఏదో ఒక పనిని నెరవేర్చక తప్పదు అని తెలిసినా అది అసాధ్యమని లేక కష్టతరమని అనుకున్నప్పటికీ నెరవేర్చాలని నిశ్చయించుకొన్నప్పుడు, ఆ నిర్ధారణలో తన సంకల్పశక్తిని మొక్కవోని నిజాయితీతో జోడించినప్పుడు, తప్పకుండా ఒక తీవ్రమైన మందలింపు లాంటి చురక తగిలి నిన్ను ఆ పనిని నెర వేర్చడానికి తరుముతుంది. అది ఒక చురక, అయినా, నీవు ఆనందంతో ఉప్పొంగి పోతావు. పరమానంద భరితుడవౌతావు. అది ఒక దివ్యానుభూతి. చూడు, ఇక్కడ (శ్రీమాత హృదయాన్నిచూపిస్తారు) ఒక దివ్యానుభూతి కలుగుతుంది.

పూర్తిగా అజ్ఞానాంధకార స్థితిలోను, బాహ్య, యాంత్రిక , భౌతిక, చేతనా వస్థ స్థితిలోను వున్న కారణంగా ఎదురయ్యే దుస్సంఘటనలు సాధ్యమైనన్ని తెలివిమాలిన తప్పిదాలను చేయించడం మూలాన వాటి పరిణామాలు సహజంగానే సంభవిస్తాయి. సంభవించడం ఖాయం. తప్పనిసరిగా ఇలాంటి స్థితిలో ఎదురయ్యే సంఘటనలకు, ఏది ఏమైనా సరే మిమ్ములను మీరే నియంత్రణలో నుంచుకోవాలని, సత్యచేతనలోనే మనుగడ సాగించాలని, అభివృద్ధి చెందాలని నిశ్చయించుకొన్నప్పుడు జరిగే సంఘ టనలకు, చాలా వ్యత్యాసముంది. అవి ఎంతో అర్థవంతంగా నుంటాయి. వాటిలో మీరు దేదీప్యమానంగా మెరుస్తున్న సత్యాన్ని మిమ్ములను సక్రమంగా నడిపించడానికి చేతిలో ఒక దీపంలా మీ మార్గాన్ని ప్రకాశవంతం గావించే వెలుగును స్పష్టంగా చూడ గలుగుతారు. అటుపైన ఒక బండరాయి మీపై బడి మిమ్ములను నుజ్జు నుజ్జుగా నలగగొట్టినట్లుగా ఎంతమాత్రం వుండదు. అది ఒక దేదీప్యమానమైన విజయ సూచిక.

అందుకనే అందరూ అనే విధంగా మొదట వేయబోయే అడుగుకే ప్రయత్నం అవసరమని. మొదట అడుగు అనుటలో అర్థం: ఒక అధమస్థాయి నుండి మొదట ఉన్నత స్థాయికి ఎదగమని, ఆ తరువాత అంతా మార్పు చెందుతుంది.

అయితే వ్యక్తి నిమ్నస్థాయినుండి పూర్తిగా బయటపడాలి. అక్కడే ఆగిపోకూడదు. ఒక పాదమిక్కడ, ఒక పాదమక్కడా పెట్టే ప్రయత్నం చేయకూడదు, ఎందుకంటే అది ప్రయోజనకారి కాదు.

బిడ్డలారా, అదీ విషయం.

CWM 6:.325-26

మీ తప్పిదాలను మీకు ఎత్తి చూపేవారి పట్ల కృతజ్ఞత కలిగి వుండాలి

మానవాళి పురోగతికి ఉపకరించే శాస్త్రి గ్రంథాలన్నీ మీ తప్పిదాలను మీకు ఎత్తి చూపే వారిపట్ల అత్యంత కృతజ్ఞతా భావన కలిగి వుండాలని ఘోషిస్తున్నాయి. ఆ కారణంగా అలాంటివారి సహవాసం మీరు నిరంతరం కోరాలని సూచిస్తాయి. విధానపరంగా ఈ పద్ధతి స్వాగతించ తగ్గది. ఒక తప్పిదం మీకు చూపబడిందంటే, అది ఒక అరుదైన నిధి మీకు చూపబడిందన్నమాట. అనగా నీవు స్వయంగా నీలో ఒక తప్పిదాన్ని, అసమర్థతను, అవగాహన లోపాన్ని, బలహీనతను, కాపట్యాన్ని, నీ పురోగతిని ఆటంకపరచే దేనినైనా గమనించిన ప్రతీసారి, నీవు ఒక అద్భుతమైన నిధి నిక్షేపాన్ని కనుగన్నట్టన్నమాట.

విచారపడి, ఓహ్, ఇంకా మరొక తప్పిదమా, అని చింతించే బదులు, నీ వొక అద్భుతమైన దానిని అంటుకున్నట్లుగా సంతోషించాలి. ఎందుకనగా నీ పురోగతిని ఆటంకపరచే వాటిలో ఒకదానిని పట్టుకోగలిగావు. ఒక్కసారి చేజిక్కితే దానిని పెరికి వేయాలి! యోగాభ్యాస శిక్షణ పొందేవారికి అవాంఛనీయమైన దేదైనా వున్నదని తెలుసుకున్న క్షణాన్నే దానిని తొలగించే శక్తి, నిర్మూలించే శక్తి వారికి ఉన్నదని భావిస్తారు.

ఒక తప్పిదాన్ని కనుగొనటమంటే, ఒక ఇష్టమైన వస్తువును స్వంతం చేసుకోవడం లాంటిది. అది ఎలాగుంటుందంటే, ఒక అణు మాత్రమైనా కాంతి హీనతను తొలగించిన క్షణంలోనే ఆ స్థానాన్ని ఒక వెలుగుల వెల్లువ ఆక్రమించినట్లుగా నుంటుంది.

ఒక యోగ సాంప్రదాయాన్ని అనుసరిస్తున్నప్పుడు, మీలో ఈ బలహీనతకు, ఈ అనైతికతకు, ఈ సంకల్పరాహిత్యానికి చోటివ్వకూడదు. వాటి ఉనికి సూచించే దేమంటే జ్ఞానంతోపాటు శక్తి సమకూరలేదని. ఏ విషయమైనా ఆ విధంగా వుండకూడదు అని తెలిసినాకూడా, దానిని ఆ విధంగానే కొనసాగనీయడం బలహీనతకు సంకేతం.

ఇది ఏ శిక్షణానియమావళి కూడా అంగీకరించదు. అది సంకల్పశక్తి కొరవడిన కారణంగా హద్దులు మీరిన కపటనాటకమవుతుంది. ఏ విషయమైనా ఆ విధంగా నుండకూడదని తెలిసిన ఆ క్షణంలోనే అది ఆ విధంగా ఏ మాత్రం కొనసాగకూడదని నిర్ధారించవలసింది మీరు, ఎందుకనగా జ్ఞానము శక్తి ఈ రెండు మూల అర్థం ఒకటే, అనగా అభివృద్ధి చెందాలనే ప్రధాన సంకలల్పానికి వ్యతిరిక్తమైన దుష్టసంకల్పం యొక్క నీడ కూడా నీ అస్తిత్వపు ఏ భాగంపైనా పడనీయకూడదు. అలా చేయకపోతే ఏ హానికరమైన దానినైతే నిర్మూలించాలనుకున్నారో దానిని నిర్మూలించడానికి మిమ్ములను ధైర్యసాహసాలు కోల్పోవునట్లు చేసి శక్తిహీనుడిగా నిర్వీర్యుణ్ణి చేస్తుంది.

అజ్ఞానంతో పాపం చేయడం పాపం అనిపించదు. అది లోకంలో సర్వసాధారణంగా వుండే దుష్టత్వంలో భాగం, కాని తెలిసినప్పుడు సైతం పాపం చేయడం ఉపేక్షించ రానిది. దాని వలన తెలియవచ్చేది ఏమిటంటే దుష్టసంకల్ప మూలకం నీలో ఎక్కడో పండులో నుండే క్రిమిలాగా దాగి వున్నదని, దానిని ఎంత ప్రయాసకైనా ఓర్చి, వెంటాడి నిర్మూలించాలి. ఎందుకనగా అలాంటి సందర్భంలో ఏ మాత్రపు మెతకతన మున్నా అదే కష్టాలకు మూలకారణం అవుతుంది. కొనసాగనిస్తే కొంతకాలానికి సరిదిద్దడానికి కూడా వీలుపడదు.

అందువలన ప్రధానమైన విషయమేమిటంటే, ఎవరైనా నీకు తెలియని నీలోని తప్పిదాన్ని ఎత్తి చూపినప్పుడు సంతోషించు, విచారించే బదులు ఆనందించు, ఆ ఆనందంలో ఉండకూడనిదానిని తొలగించడానికి కావలసిన బలాన్ని పుంజుకో.

CWM 3:220-22

కృతజ్ఞతా పూర్వక ప్రార్థన అత్యుత్తమమైన ప్రార్థన

ప్రార్థన అనేది ఏదో ఒక స్పష్టమైన విషయం గురించి చాలావరకు బహిర్ముఖంగా చేయబడేది. ఎల్లప్పుడు దానికై ఒక ఆచార నియమావళి రూపొందించిచబడి వుంటుంది. వ్యక్తికి ఒక గాఢమైన కోరిక వుండొచ్చు. దానిని ప్రార్థనా రూపంగా మలచవచ్చు. కాని తీవ్రమైన కోరిక అన్ని విధాలా ప్రార్థనను మించినది. అది వ్యక్తికి దగ్గరైనదే కాక అంతకుమించి అతను తన వ్యక్తిగత విషయాలను విస్మరించి తాను ఏ మాదిరిగా వుండాలని, లేక చేయాలని అనుకున్నాడో ఆ ఆలోచనలలోనే జీవింపజేస్తూ, చేయకోరినదానినంతా దైవపరం గావిస్తుంది. మీరు ఏదైనా అర్థించడానికి ప్రార్థించ

వచ్చు. మీకు భగవంతుడు ప్రసాదించిన దానికి కృతజ్ఞతను చిత్తగించమని కూడా ప్రార్థించవచ్చు. ఆ ప్రార్థన అతి శ్రేష్టమైనది. దానిని కృతజ్ఞతా నివేదన చర్య అన వచ్చు. భగవంతుడు మీపై చూపిన కృపా కటాక్షాలకు అతను మీకోసం చేసినదానికి, అతనిలో మీరు చూసినదానికి ప్రశంసాయుతంగా స్తుతించవచ్చు. ఇదంతా ఒక ప్రార్థనా రూపం దాల్చవచ్చు. అలాంటిది నిశ్చితంగా అత్యుత్తమమైన ప్రార్థన, ఎందుకనగా అది కేవలం వ్యక్తిగత విషయాలకు చెందినది కాదు, నిస్వార్థమైనది.

CWM. 5: 141

శ్రీమాత

అద్భుతమైన దైవానుగ్రహాన్ని ఎప్పుడూ విస్మరించకూడదు

'ఆశ్రమవాసి' అని నిర్వచించుటలో అర్థం అతను తన జీవితాన్ని దైవానుభూతి సిద్ధికి అంకితం చేసుకొనుటకు నిశ్చయించుకున్నవాడని. అయితే తన నిర్ణయానికి కట్టుబటి వుండడానికి అతను తన అంకిత భావనలో చిత్తశుద్ధి, విశ్వసనీయత, వినయము, కృతజ్ఞత కలిగి వుండాలి. అందుకు కారణం, ఆ లక్షణాలు కలిగి వుండడం అన్ని రకాల అభివృద్ధికి ఆవశ్యకం. ఇక అభివృద్ది ఒక దృఢమైన, శీఘ్రతరమైన అభివృద్ధి పరిణామ క్రమంయొక్క పురోగమన వేగాన్ని అనుసరించుటకు అత్యావశ్యకం. ఈ లక్షణాలు కొరవడిన వ్యక్తికి కొన్ని సార్లు అభివృద్ధి చెందినట్లుగా తోచినా అది నామ మాత్రమే, కేవలం పైకి కనిపించడానికి ఒక నటన. అదను దొరికిందంటే పేక మేడలా కూలిపోతుంది.

చిత్తశుద్ధి కలగాలంటే అస్తిత్వంలోని అన్ని భాగాలు భగవదాకాంక్షలో ఏకమవాలి. అందుకు ఒకటి సుముఖంగా మరొకటి విముఖంగానుండకూడదు. ఆకాంక్ష చిత్తశుద్ధి కలిగినదై దైవాన్ని దైవంకోసమే కాని పేరుప్రతిష్టలు అధికారం లేక స్వాతిశయంకోసం కాకూడదు.

అంకిత భావనలో దృఢత్వం, విశ్వసనీయత వుండాలి. ఒకరోజు అమితమైన విశ్వాసంతోను, మరొక రోజున, పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేనందున విశ్వాసం కోల్పోయి, రకరకాల సందేహాలకు తావివ్వకూడదు. సందేహించడమంటే "ఏమీ కాదు ఫర్వాలేదులే," అనే భావనతో ఆడే ఆట లాంటిది కాదు. అది బొట్టు బొట్టుగా ఆత్మను హరించే విషం.

వినయంతో నుండటమంటే తాను ఏమిటో అనే అంశంపై సరైన అవగాహన కలిగి వుండడం. తాను ఎంతటి ఘనకార్యాలు సాధించినవాడైనా, దైవం అతని నుండి ఆశించినదానికి అతనెలాగున్నాడో అనేదానితో పోలిస్తే, అతను సాధించిన దంతా నిష్ప్రయోజనమని తెలుస్తుంది.

అన్నింటిని మించి, దైవాన్ని అతని చిద్విలాసాలను ఎంచడానికి తాను అసమర్థుడిని అని మనస్ఫూర్తిగా భావించాలి.

ఈ అద్భుతమైన దైవానుగ్రహమేదైతే ప్రతి ఒక్కరిని వారి వ్యక్తిత్వము, అజ్ఞానము, అవగాహనారాహిత్యము, అహంకారము, అసమ్మతి, విముఖతలను లెక్క చేయకుండా వారివారి దివ్యగమ్యానికి అతి దగ్గరి మార్గంలో చేరవేస్తుందో దానికి కృతజ్ఞులమై వుండాలి, ఎప్పటికి మరవకూడదు.

White Roses, P. 189, 233, 17, 35

శ్రీమాత

అనువాదం: అందులపాటి కైలాసపతి, జానకి

స్వయం సంకల్పానికి అనుగుణంగా నడుచుకొనే వ్యక్తికి కృతజ్ఞతాభావన వుండదు. అందుకు కారణం అతను అభిలషించినది అతనికి లభ్యమైనప్పుడు తన సంకల్పశక్తియే అందుకు కారణమని భావిస్తాడు. అతనికి లభ్యమైనది అతను కోరనిదైతే, తీవ్రంగా నిరసించి, బాధ్యులు ఎవరని తాననుకుంటాడో వారిపై నింద మోపుతాడు. దైవం — మనిషి, ప్రకృతి, ఏదైనా కానీ.

CWM 14, P. 155

శ్రీమాత

అనువాదం: అందులపాటి కైలాసపతి, జానకి

కృతజ్ఞతా మార్గం

నిశ్చలమైన విధేయతకు మరియు కృతజ్ఞతాపూర్వక విధేయతకు మధ్య తేడా

ప్రశ్న: క్రితం సారి ఆ గ్రంథంలో చెప్పినది "దైవం మీద, వారు విశ్వసించి కొలిచే దైవం మీద విశ్వాసం ఉన్నవారు సమగ్రంగా దైవానికి చెందినవారు; వారి జీవితంలోని సంఘటనలన్నీ దివ్యసంకల్పం యొక్క అభివ్యక్తిగా భావించి వారు వాటిని నిశ్చల విధేయతతో అంగీకరించడమే కాకుండా, కృతజ్ఞతా భావనతో స్వీకరిస్తారు, ఎందుకంటే వారికేమి జరిగినా అది వారి మంచికే జరుగుతుందని గట్టిగా నమ్ముతారు".

నిశ్చల విధేయతకు మరియు కృతజ్ఞతాపూర్వక విధేయతకు మధ్య ఉన్న భేదం ఏమిటి?

సమా: నిశ్చలమైన మరియు కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన విధేయత? నిన్నెవరైనా ఆజ్ఞాపించినప్పుడు, నీవు వారికి వశపడటానికి నిశ్చయించుకున్నావు కాబట్టి నీవు సమాధానపడి ఆ పని చేస్తావు — నీకు సంతోషం లేకపోయినా, ఆనందం కలగక పోయినా, నిరుత్సాహంగా, యాంత్రికంగా చేస్తావు, "నన్ని పని చేయమన్నారు, నేను చేస్తున్నాను" అన్న నిరాసక్తతతో పని చేస్తావు. దాని అర్థం నీవు నీ కప్పచెప్పిన పనిని అర్థం చేసుకుందుకు ప్రయత్నించవు, ఇష్టపూర్వకంగా ఆ పనిని చేయాలని ప్రయత్నించవు, ఇదే నిరాసక్త విధేయత. నీవు నీ విధిని అంగీకరిస్తావు. నీవు ఫిర్యాదు చేయకపోవడం, ఫిర్యాదు చేయకూడదని నీవు నిర్ణయించుకోవడం వల్లనే. అందువల్లనే నీవు ఫిర్యాదు చేయలేదు, లేకపోతే చేసి ఉండేవాడివి.

కృతజ్ఞతాపూర్వక విధేయత విషయంలో, అసలు ఆ ఆజ్ఞ ఎందుకివ్వబడిందో తెలుసుకోవడం, దాని అంతరార్థం, దాని విలువ గ్రహించడం, నీ కప్పచెప్పబడిన పనిని నీ శక్తి మేరకు చేయడానికి ప్రయత్నించడం, నిన్ను దైవానికి మరింత చేరువ చేసే అనుభూతి నివ్వగలదన్న జ్ఞానము, ఆనందంతో సంతృప్తి చెందుతావు. సంతృప్తి, సంతోషాలతో నీవు సంపూర్ణంగా సహకరిస్తావు. నిశ్చల విధేయతకు, కృతజ్ఞతాపూర్వక విధేయతకు మధ్యగల భేదం ఇలా వుంటుంది.

ప్రశ్న: నిశ్చల విధేయత ఆనందాన్ని ఇవ్వదా?

సమా: సాధారణంగా ప్రతి ఒక్కరు, వారి గురించి వారు గొప్పగా అనుకుంటారు! స్వాతిశయంతో, వారికి వారు ఒక అసాధారణమైన పనిని చేస్తున్నట్టు భావిస్తారు. వారు ప్రశ్నించరు, అర్థం చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించరు. విధేయులై ఉంటారు, నిరాసక్తత కలిగి వుంటారు. వారిని వారు ఆ చేస్తున్న పని మంచిదా కాదా, అని కూడా ప్రశ్నించుకోరు: అధికులమని భావిస్తారు: గర్వంతో పొంగిపోతారు. ఇలాంటి మనుషులు ఇక్కడ చాలామంది ఉన్నారు.

ప్రశ్న: అయితే ఇది నిజమైన విధేయత కాదు, అవునా?

సమా: ఆ మరొక విధానమే కొంచెం మంచిదనుకుంటాను. కనీసం ఇందులో తాను పని ఎందుకు చేస్తున్నాడో అర్థం చేసుకుంటున్నానన్న తృప్తి ఉంది. అర్థం చేసుకోవడం వల్ల ఆ పనిలో ఆనందంతో పాటు, ఆ పని చేస్తున్నానన్న భావన ద్వారా శక్తిని పొందుతాడు. అదే ఆ మొదటి సందర్భంలో మరింతగా ఒదిగి ఒదిగి, ఆ నిరంకుశ అధికారి క్రింద నలిగిపోతున్నట్లుగా భావిస్తాడు.

CWM 6:63-64

శ్రీమాత

*

ఉత్తమమైన పద్ధతి ఆ దివ్యకృపని నీలో పని చేయనివ్వడమే, ప్రతికూలత లేకుండా, ఎన్నడూ కృతఘ్నతతో ఎదిరించకుండా — దాని గమ్యమైన ప్రకాశం, శాంతి, ఐక్యత, ఆనందాల వైపు సాగే మార్గాన్ని అనుసరించాలి.

*

దైవకృప వెనుకకు మళ్ళే అవకాశం వుండే మనుషులు అసలు వుండరు. దైవకృప నుంచి తమకు తాముగా తప్పుకొనేవారు చాలామంది.

SABCL 23:613

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

దైవకృప (పరమోన్నత జ్ఞానం) యందు పరిపూర్ణ విశ్వాసం

ఆత్మార్పణ యందు ఒక మహనీయ పరిశుద్ధత, ఒక గొప్ప తపన ఉండాలి. అంతేగాక మనకేవి మంగళకరమో, దానంతటి గురించీ మనకు తెలిసినదాని కంటే దైవకృప, పరమోన్నత జ్ఞానానికి బాగా తెలుసుననే పరిపూర్ణ విశ్వాసం వుండాలి. అప్పుడు తన ఆకాంక్షను దానికి నివేదించినట్లయితే, తగినంత తపనతో యదార్థంగా ఆకాంక్షను సమర్పించినట్లైతే, ఫలితాలు అద్భుతంగా వుంటాయి. కాని వాటి నెలా చూడాలో తెలుసుకొని వుండాలి. ఎందుచేతనంటే సాక్షాత్కారాలు జరిగినపుడు, అవి చాలా సహజమని చాలామంది అనుకొంటారు. అది యెలా, యెందుకు జరిగిందో చూడాలని కూడా అనుకోరు. "అవును, సహజంగా ఆలాగే జరుగుతుంది" అని వాళ్ళలో వాళ్ళు అనుకొంటారు. అందుచేత వాళ్ళు ఆనందాన్ని... కృతజ్ఞత ఆనందాన్ని కోల్పోతారు. ఎందుకనంటే ఆ విశ్లేషణతో చివరకు అతడు దైవకృప యెడల కృతజ్ఞతతో నిండిపోయి దానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొంటే, దానికది తుది మెరుగులు దిద్దుతుంది. అంతేగాక జరుగవలసిన రీతిలోనే కచ్చితంగా అన్నీ జరుగుతున్నాయనీ, యెలా వుండాలో అలాగే వుంటున్నాయనీ, ఉండవలసినంత ఉత్తమంగా వుంటున్నాయనీ ప్రతి దశలోనూ తెలుసుకోగలిగిన స్థాయి కతడు చేరు కొంటాడు.

CWM 7:239

దైవీసంపర్కం పొందడానికి అత్యంత శక్తివంతమైన సాధనాలు

రెండు ప్రధానమైన విషయాలున్నాయి. తనను పురిగొల్పే విషయంలోనికి, అటూ యిటుగా, పూర్తిగా తనను తాను నిమగ్నం చేసుకొనేందుకు వీలుగా తన అధికమో లేక అల్పమో అయిన జడత్వం నుండి బయటపడవేసే ఉత్సాహం కలిగించే సామర్థ్యం వుండాలి. ఉదా: కళాకారునికి తన కళ మీద, శాస్త్రవేత్తకు తన శాస్త్రం మీద ఉండే ఉత్సాహం లాంటిది వుండాలి. సాధారణంగా దేనినైనా సృజించే లేక నిర్మించే ప్రతి వ్యక్తికీ ఒక ఉన్మీలనం వుంటుంది, అతనిలో ఉత్సాహాన్ని నింపే ఒక ప్రత్యేక శక్తి, ఒక ప్రత్యేక శక్యత వుంటుంది. ఉన్మీలనం క్రియోన్ముఖమైనపుడు

అతని అస్తిత్వంలో యేదో మేలుకొంటుంది. అపుడతడు చేసే పనిలో దాదాపు అతని అస్తిత్వమంతా పాలు పంచుకొంటుంది.

తదుపరి విషయం: స్వాభావికంగానే తమలో కృతజ్ఞతాభావం గలవాళ్లు కొందరుంటారు. ప్రతిస్పందించాలనే ఒక తృష్ణ గలవాళ్ళు, సానుభూతితో, అంకితభావంతో, సంతోషంతో, మొత్తం జీవనం వెనుక, జీవితంలోని ప్రతి అల్పాంశం వెనుక, ప్రతి చిన్న సంఘటన వెనుక గల సర్వోత్కృష్ట సౌందర్యం, అనంత దైవకృపలను సంవేదించే వాళ్లున్నారు.

జ్ఞానం లేనివాళ్ళు నాకు తెలుసు, అంటే దేన్ని గురించీ తెలియని, అక్షరం ముక్క రాని, పూర్తిగా సాధారణ మనస్కులు అయినప్పటికీ, అర్థం చేసుకొని, తనను తానిచ్చివేసుకొనే కృతజ్ఞతతో నిండిన, కృతజ్ఞత చూపగల సామర్థ్యం వున్నవాళ్ళు నాకు తెలుసు. వాళ్ళకు వాళ్ల చైత్యపురుషునితో సంపర్కం చాలా తరచుగా కలుగుతూ వుంటుంది, వాళ్ళ సామర్థ్యాన్ననుసరించి, ఆ సంపర్కం దాదాపు యెప్పుడూ సచేతనంగా — బాగా తెలిసేటట్లు గాదు, కొంచెంగా — అంటే వాళ్ళ నెవరో నడిపిస్తున్నారనీ, వాళ్ళ కెవరో సహాయం చేస్తున్నారనీ, వాళ్ళను వాళ్ళు మించిపోయేటట్లు ఉద్ధరిస్తున్నారనే అనుభూతి కలవాళ్ళు నాకు తెలుసు. ఈ రెండు పద్ధతులూ యెక్కువగా జనాన్ని సన్నద్ధం చేస్తాయి. జనం వీటిలో యేదో ఒక సామర్థ్యంతో జన్మిస్తారు. వాళ్ళు గనుక కష్టపడితే అవి క్రమంగా వాళ్ళలో అభివృద్ధి చెందుతుంది, విస్తరిస్తుంది.

విచారకరమైన, తుచ్ఛమైన అహంకారం నుండి నిన్ను బయట పడవేసేదేదో అది నీ ఉత్సాహ సామర్థ్యం. ఉదాత్త కృతజ్ఞత నుండి, కృతజ్ఞతా ఔదార్యం నుండి, అల్పతర అహంకారం నుండి, కృతజ్ఞతలు తెలపడం ద్వారా తనకు తానుగా బయట పడుతుంది. ఈ రెండూ నీ చైత్యపురుషునిలోని దైవంతో సంపర్కం లోనికి ప్రవేశించడానికి అత్యంత శక్తివంతమైన, తక్కువ శ్రమతో యెక్కువ ప్రయోజనం కలిగించే సాధనాలు. ఇది చైత్యపురుషునితో అనుసంధానం కలిగించేదిగా — భద్రమైన, దృఢమైన అనుసంధానం కలిగించేదిగా ఉపయోగపడుతుంది.

CWM 7:418-19

కృతజ్ఞత లేని భక్తి అసంపూర్ణం

నీకు భక్తి వుంది, అదే సమయలో అహానికీ నీవు ఆశ్రయమిస్తున్నావు. నీ అహం నిన్ను భక్తిపూర్వకంగా అన్ని రకాలైన పనులూ, భయంకర అహంకారిక పనులు చేసేటట్లు చేస్తోంది. అంటే నీవు నిన్ను గురించే ఆలోచిస్తున్నావు గాని యితరులను గురించి కానీ, ప్రపంచాన్ని గురించి కానీ, పనిని గురించి కానీ, నీవేం చేయవలసి వుందో దానిని గురించి కానీ గాక, నీ భక్తిని గురించే నీవు ఆలోచిస్తున్నావు. నీవు బ్రహ్మాండమైన అహంకారివిగా తయారైనావు. ఏదో కారణంతో నీవు భగవంతుని నుండి ఆశించే ఉత్సాహంతో దైవం నీ భక్తికి బదులు పలుకడం లేదు. అందుచేత నిరాశ చెంది నేనింతకు ముందు చెప్పిన మూడు రకాలైన కష్టాల్లో పడిపోతావు. దైవం కర్కోటకుడు అని గానీ, — ఎందుకనంటే ఇదివరకటిలాగ అతడు ఇంకెంత మాత్రం తమకు సన్నిహితంగా లేడనీ, సౌమ్యంగా లేడనీ, అతడు వెనక్కు తగ్గాడని దైవాన్ని దూషించే ఉత్సాహవంతులైన భక్తుల కథలు అనేకం మనం చదివాం. "నన్నెందుకని దూరంగా పెట్టావు? ఓ నిర్దయుడా, నన్ను విడచిపెట్టాశావు!"... అని బయటకనే సాహసం చేయలేకపోయినా లోపల లోపల అనుకొంటారు. లేకపోతే, "నన్ను దూరం పెట్టేంత తీవ్రమైన పెద్ద తప్పు నేనేదో చేసి వుంటాను" అనైనా అనుకొంటూ కుంగిపోతారు.

భక్తిని సదా వెంటనంటి వచ్చే మరో విషయం కూడా వుంది... అది, దైవం ఉన్నాడనే కృతజ్ఞతా భావానికి సంబంధించినది. దైవం వున్నాడనే వాస్తవం నిజంగా నిన్ను ఒక ఉదాత్తానందంతో నింపివేసే ఒక అద్భుత కృతజ్ఞతతో నిండిన అనుభూతి. దైవం అయినది, ఈ జగత్తులో యేదో వున్నదనీ, మనం చూచే జుగుప్సాకరమైనది మాత్రమే గాదు, దైవం కూడా యిక్కడున్నాడని, ఉంటాడనే కృతజ్ఞతా భావానికి సంబంధించిన ఒక భావం సదా భక్తితో కలసి వుంటుంది. ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో దైవ అస్తిత్వానికి సంబంధించిన ఈ మహోదాత్త సత్యతతో ఏ చిన్న విషయమైన సంపర్కం కలిగించిన ప్రతిసారీ, హృదయం యెంతో తీవ్రమైన, యెంతో అద్భుతావహమైన సంతోషంతో, సమస్తం యెంతో అత్యున్నత మహదానంద రుచిని చూపే దేననే కృతజ్ఞతతో నిండిపోతుంది.

కృతజ్ఞత కలిగించే ఆనందంతో సమానమైన ఆనందాన్నివ్వగలిగింది మరొకటి

లేదు. ఒక పక్షి కలకలారవం విన్నా, ఒక సొగసైన పుష్పాన్ని చూచినా, ఒక పసిపాపను చూచినా, ఒక ఔదార్యం నిండిన చర్యను గమనించినా, ఒక ముచ్చటైన వాక్యాన్ని చదివినా, అస్తమిస్తున్న సూర్యబింబాన్ని చూచినా, అటువంటిదేదైనా సరే, అకస్మాత్తుగా ఈ ఆనందం నిన్నావహిస్తుంది, ఈ విధమైన భావావేశం — నిజానికి యెంతో ప్రగాఢ, తీవ్ర భావావేశం — ప్రపంచం దైవాన్ని అభివ్యక్తం చేస్తోంది, ఈ ప్రపంచం వెనుక యేదో వుంది, అది దైవం అనే భావావేశం నిన్నావహిస్తుంది.

అందుచేత కృతజ్ఞత లేని భక్తి కచ్చితంగా అసంపూర్ణం అనీ, భక్తితో పాటు కృతజ్ఞత కూడా వుండి తీరాలనీ, నేను గ్రహించాను.

CWM 8:39-40

పరివర్తనకు తలుపు తెరిచేది కృతజ్ఞత

ప్రశ్న: అమ్మా ! చేతనను మార్చుకోవడం యెలా?

సమా: ఔదార్యం నిండిన ఒక చర్యను గమనించినపుడు, అసాధారణమైన విషయం విన్నపుడు, ఒక సాహసకృత్యాన్ని లేక ఔదార్యతను, లేదా అంతరాత్మ గొప్పదనాన్నీ స్వయంగా చూచినపుడు, ఒక ప్రత్యేక ప్రతిభ చూపించినవానిని, లేక అసాధారణమైన, అందమైన రీతిని పని చేసినవానిని కలుసుకొన్నప్పుడు, అతనిలో ఒక విధమైన ఉత్సాహం, లేక ప్రశంసా భావం లేదా కృతజ్ఞత ఆకస్మికంగా పెల్లుబికి ఒక నూతన చేతనాస్థితి లోనికి, ఒక వెలుగు, ఒక ఆర్ద్రిత, అదివరకు తెలియని ఆనందం లోనికి ద్వారం తెరుస్తుంది. మనకు మార్గం చూపే సూత్రాన్ని పట్టుకొనే దారి అవుతుంది అది కూడా. వేలాది మార్గాలున్నాయి, కాకపోతే, మెలకువగా వుండాలి, గమనిస్తూ వుండాలి.

CWM 8:405

కృతజ్ఞత నిశీథులను కుంచింప జేస్తుంది. కృతఘ్నత వెలుగును మసకబారుస్తుంది

చీకటి కాలాలు తరచుగా వస్తుంటాయి, అది సామాన్యమే. ఇవి ఆధ్యాత్మిక నిశీథులు. పగటి వెలుగులు ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా మారుతూ వస్తుంటాయి అని తెలుసుకొని, దాన్ని గురించి విచారపడకుండా మౌనం వహించడం మంచిది. నీవు ప్రశాంతంగా

వుండాలంటే దైవం అందించే సాయానికి, అతని యెడల హృదయంలో కృతజ్ఞత నిలుపుకోవాలి. ఏదేమైనా, ఒక చురుకైన, ప్రభావవంతమైన చికిత్సా విధానం వుంది. నీ హృదయంలో పరిశుద్ధం చేసే జ్వాల, పురోగతికై ఆకాంక్ష, తపన, ఆవేశపూరిత పవిత్ర భావం, సదా ప్రజ్వరిల్లుతూ వుండేటట్లు చూసుకోవాలి. చిత్తశుద్ధి కలవారందరి హృదయంలో ఈ అగ్ని రాజుకొంటుంది. కృతఘ్నత తన బూడిదతో ఆ అగ్నిని ఆచ్ఛాదించ నివ్వకు.

CWM 14:246-47

*

తనకేం కావాలో, తనకేది లేదో దానిని గురించే అహం ఆలోచిస్తుంది. ఇదే దాని నిరంతర వ్యాపకం.

తనకేం లభించిందో అంతరాత్మకు తెలుసు, దానికి అనంత కృతజ్ఞత తెలుపుతూ అది జీవిస్తుంది.

CWM 14:257

*

నీ చాపల్యాలకు సంతృప్తి కలిగితే చాలు, తక్కిన ప్రపంచం మొత్తం నాశనమైపోయినా సరే!

తన సిద్ధాంతాలను అన్నింటి మీద విధించాలని చూచే అహంకారిక మనస్సు ధోరణి అలా వుంటుంది.

దైవం దృష్టిలో సిద్ధాంతాలు, కోరికలు అన్నీ ఒకటే. కోరికలు ప్రాణిక చాపల్యాలైనట్లే, సూత్రాలూ, నియమాలూ మానసిక చాపల్యాలు.

CWM 14:342

*

మన కృతజ్ఞత దైవానికే అర్పితం

ప్ర: అమ్మా! మనిషి యెడల, దైవం యెడల మన కృతజ్ఞతను చూపించే ఉత్తమమైన మార్గమేది?

సమా: నీవు మనిషినీ, దైవాన్నీ కలిపి యెందు కడుగుతున్నావు?

తత్త్వతః మనిషి దైవం అనేది యదార్థమే. కాని ప్రస్తుతం, కొన్ని అరుదైన

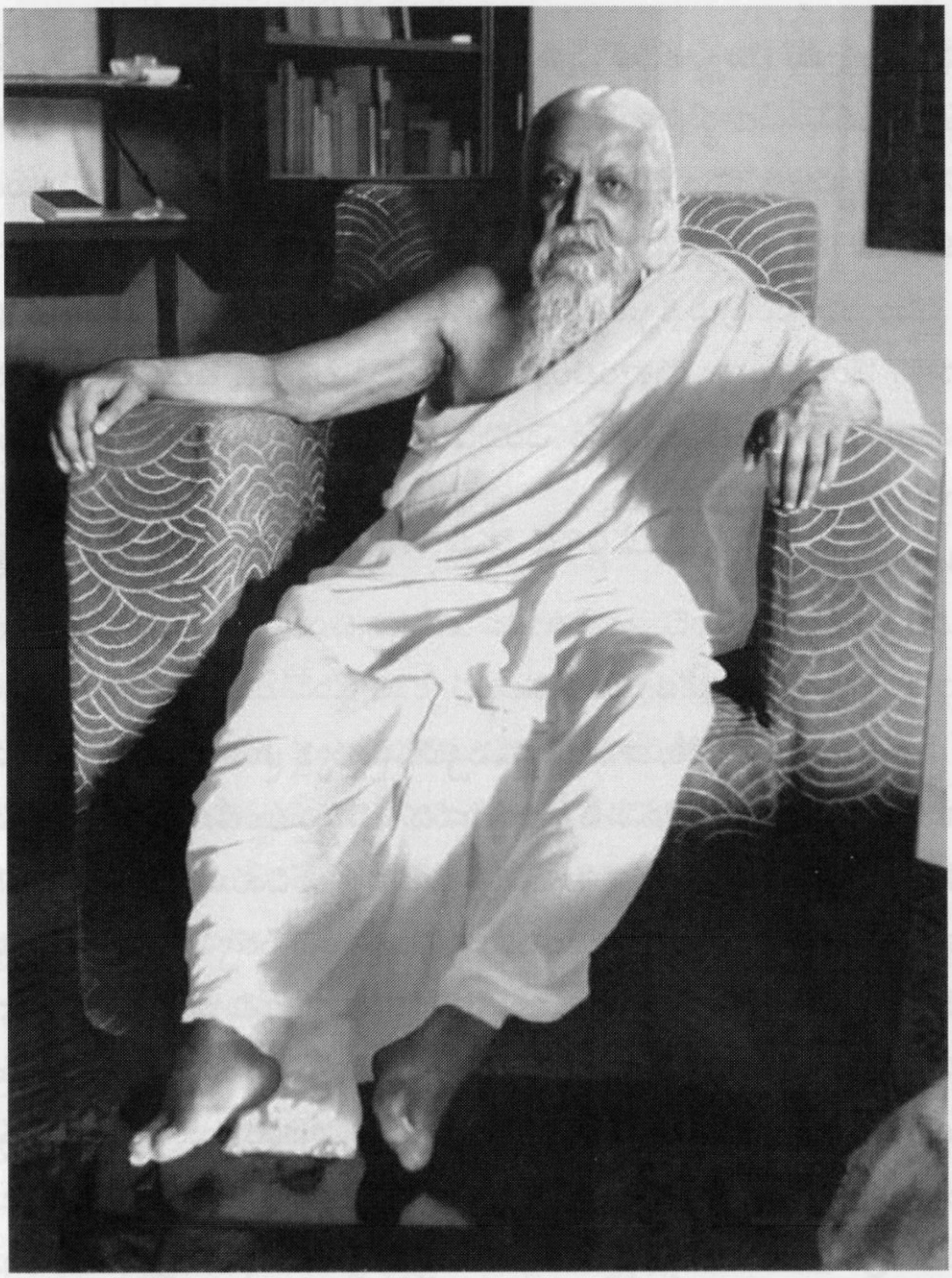

కృతజ్ఞతా విశుద్ధ జ్వాల మన హృదయంలో ఆర్ద్రితతో, మధురంగా, తేజోవంతంగా, సమస్త అహంకారాన్ని, సమస్త అంధకారాన్నీ రూపుమాప సదా జ్వలిస్తూ వుండాలి. సాధకుని అతని గమ్యానికి చేర్చు పరాత్పరుని కృపకై తపించు కృతజ్ఞతా జ్వాల అది. అతనిలో కృతజ్ఞత అధికమైనకొద్దీ, ఈ కృపాకటాక్ష చర్య నతడు గుర్తించడం కూడా అధికమై కృతజ్ఞత చూపితే, అంతగానూ మార్గం నిడివి తగ్గిపోతుంది.

White Roses: 17

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

కృతజ్ఞత:

దైవం నుండి స్వీకరించిన దివ్యకృపను ప్రేమపూర్వకంగా గుర్తించడం, దైవం నీ కోసం చేసిన, చేస్తున్న సమస్తాన్నీ వినమ్రంగా గుర్తించడమే కృతజ్ఞత.

దైనానికి ఋణపడి వున్నాననే అప్రయత్న అనుభూతి దైవం నీకు చేస్తున్నదానికి తక్కువ అనర్హుడివిగా తయారయ్యేటట్లు, నీకు సాధ్యమైనంత ఉత్తమంగా నీవు చేసేటట్లు చేస్తుంది.

CWM 14:154

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

మినహాయింపులు తప్ప, తనలో వున్న దైవాన్ని గురించి మనిషి కన్నులు తెలియదు. ఈ అచేతనలోనే పదార్థ ప్రపంచ అసత్యత వుంది.

మన కృతజ్ఞత దైవం వైపు కేనని నీ కిదివరకే వ్రాసాను. మనుషుల విషయంలో, శుభకామనా ప్రవృత్తి, సదవగాహన, పరస్పర సహాయ సహకారాలుండాలి.

దైవం వైపు సంపూర్ణ కృతజ్ఞతను, ప్రగాఢంగా, తీవ్రంగా నిరంతరం అనుభూతి చెందాలి. సంతోషంగా, ప్రశాంతంగా ఉండడానికి అదొకటే ఉత్తమమైన మార్గం.

దైవానికి కృతజ్ఞతను వ్యక్తం చేయడానిక గల యదార్థమైన పద్ధతి ఆతనితో తాదాత్మ్యత ననుభవించడమే.

CWM 16:313-14 శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

గ్రహీ త ఎవరైనప్పటికీ, కానుక ఏదైనప్పటికీ, ప్రత్యక్ష గ్రహీత కానుకను కాదన్నా, ఔనన్నా అంతిమమున ఔనని స్వీకరించునది సర్వోత్తముడే, అంతటా వ్యాపించి యున్న అనంతుడు మాత్రమే. విశ్వపరిధిని దాటి వ్యాపించియున్న దైవము యిక్కడ కూడా ఉన్నాడుకదా! ఆయన ప్రపంచమున సంభవించే సర్వ సంఘటనలయందు, ముసుగులో మనయందు కప్పబడినా, సర్వత్రా వ్యాపించి యున్నాడు. ఆయన విశ్వసాక్షిగా, విశ్వగ్రహీతగా ఒక కర్మసాక్షిగా ఉన్నాడు. మన చేత చేయబడిన కర్మలు, మన ప్రయత్నాలు, మన తొట్రుపాటులు, పాపకర్మలు, ఎరుక ఉన్నా లేక పోయినా కలిగే సాధక బాధకాలు, మోసముద్వారా కన్నవి, కలిగే ప్రాప్తి ఫలితములు, ఆ దేవదేవుని చేతనే పర్యవేక్షించబడుచున్నవి. ఆయన ప్రదర్శించే అసంఖ్యాక రూపాల్లోనున్న సర్వాంతర్యామి కే తిరిగి సమర్పించబడుచున్నవి. ఏ రూపాన్నైనా ధ్యానిస్తూ, ఏభావమునైనా ప్రకటిస్తూ ఆయనను సమీపిస్తే, తిరిగి అదే భావనను అదే రూపమును కనబకుస్తూ త్యాగాన్ని స్వీకరిస్తారు.

CWM 23:110

మన చేతనకు చెందిన ప్రతి కదలికను, ప్రతి క్షణమును నిరంతరాయముగా పరమాత్మకు సమర్పించవలసిందే అను తీర్మానమును సంకల్పించాలి. మన కర్మ పరిమాణమున అతి స్వల్పమైనదైనా, ఘనమైనదైనా, అసాధారణమైనదే అయినా ఆయనకు సమర్పించబడ దగ్గవనీ భావించాలి. లోనా పైనా మన వ్యక్తిగత స్వభావము

తదేక భావనతో, మన పరిధికి ఆవలనున్న ఒక విశేష అస్తిత్వానికి — అది మన అహంకన్నా గొప్పదేనని నమ్మికతో — అంకితమై ఉండాలి. కనుక ఎటువంటిదైనా కావచ్చు, మన చేతనే బహూకరింపబడవచ్చు — అయితే ఆ విషయము ప్రధానము కాదు. కాగా అన్ని జీవరాసులయందు అంతర్యామిగా నున్న దివ్యాత్మ కే సమర్పణ చేస్తున్నామనే ఎరుక ఆ చర్యలో నుండాలి.

CWSA 23: 24:111

శ్రీఅరవిందులు

కృతజ్ఞతను తెలుపుటకు ఉత్తమోత్తమ మార్గము

అహంకారమును జయించి మనము పరిణామము చెందుటకు తగు విధముగా నిరంతరము ప్రయత్నము చేయాలి. కృతజ్ఞతనుతెలుపుటకు యిదే ఉత్తమ మార్గము. మానవుని అహంకారము, యింతవరకు ఎవ్వరూ పరిణామము చెందలేదు అనే కుంటిసాకు చూపి, పరిత్యజింపబడనీయదు. అదే నీచ స్వభావమున్నవారి బలమైన వాదన. కానీ యితరులు ఏంచేస్తే తనకేమని, తాను మొదట పరిణామము చెందవలెననే లక్ష్యమును పాటించాలి.

ఐతే, సుఖశాంతులను పొందటానికి ఏకైక మార్గం అహంకారమును విడనాడాలనే సూత్రమును వ్యక్తులు తెలుసుకుంటే, తాము ప్రయత్నము చేస్తామని అంటారు. ఈ విధమైన నమ్మిక వారిలో ఉదయించాలి.

ప్రతివారికి మరీమరీ ఏమని విజ్ఞప్తి చేయాలంటే:

నీలో నున్న అహంకారాన్ని రద్దు చెయ్యి. అప్పుడు శాంతి నీలో తనకుతాను గా స్థిరపడుతుంది. శ్రద్ధతో కూడిన ఆకాంక్షకు దైవసహాయము ఎల్లప్పుడూ అందుతుంది.

CWM 16: 428

పూర్ణ విశ్వాసము మరియు కృతజ్ఞతలతో దైవమునకు సమర్పణ చేయుట

జీవితంలో మనకు కష్టాలు ఎందుకొస్తాయంటే, మనకు కావలసిన సహాయంకొరకు, పూర్ణవిశ్వాసంతో, ఒక్క దైవముపైన మాత్రమే ఆధారపడము. ఈ వాస్తవాన్ని మన భౌతిక చేతన ప్రధానంగా ఆకళింపు చేసుకోవాలి.

దైవము మాత్రమే, విశ్వప్రకృతియొక్క పని విధానము నుండి మనల్ని విడుదల చేయగలదు. రానున్న నూతన సంతతి ఆవిర్భావమునకు, దాని ప్రగతి కొరకు ఈ విముక్తి, జరుగవలసిన అనుల్లంఘనీయమైన షరతు.

పూర్ణ విశ్వాసంతో, కృతజ్ఞతతో, దైవానికి మనం సంమర్పించుకున్నప్పుడు మాత్రమే కష్టాలను అధిగమించ గలం.

CWM 16, 438

కృషి ద్వారా ప్రాప్తించు ప్రేమ, ఆనందము కొరకు ప్రయత్నించు

ప్రశ్న: శ్రీమాత! ముందుకంటే, ఒక విషయం బాగుండాలని ప్రయత్నించునపుడు ఒక్కొక్కమారు అందులో పురోగతి కనిపించదు, ధైర్యము కోల్పోతాము. ఏం చేస్తే ఉత్తమం అవుతుంది?

సమా: అధైర్యపడకూడదు! నిరాశపడితే ముందుకు పోలేవు. మొట్టమొదట నీకు నీవు చెప్పవలసిందంతా ఏమంటే, నీవు నీ కృషిలో ప్రగతిని సాధిస్తున్నావో లేదో చెప్పలేని స్థితిలో నున్నానని. చాలసార్లు స్థబ్దతలోనున్నట్లు గోచరించే స్థితి ఒకటి వస్తుంది. అది దీర్ఘ మైనదేగాని అంతము లేనిది మాత్రము కాదు. అది ముందడుగు వేయడానికి చేయు ప్రయత్నము, ఒక ఏర్పాటు మాత్రమే! ఒకానొక కార్యం తల పెట్టినపుడు అది ఎటువంటి పురోగతి లేక వారాలు, నెలలు దొర్లిపోయి, మనం పడి గాపులు పడివుంటాము. కాని అదంతా ఏమీ కాదనిపించేటట్లు ఇన్నాళ్ళు కేవలం రంగం తయారుచేస్తున్నామనేటట్లు హఠాత్తుగా ఒక పరిష్కారం లభిస్తుంది, అనేక చిక్కులు వీడినాయన్నట్లు తోస్తుంది.

తలిమ్మా విషయాలపట్ల యోగసాధనలో ఏ భావన కలిగి ఉంటామో అదే రీతిలో ప్రయత్నం పట్ల ప్రేమ ఉండాలన్నట్లుగా ప్రగతి కొరకు ప్రయత్నం చేయాలి. కర్మఫలం ఏమైనా, ఒక ప్రయత్నం వలన లభించు ఆనందము, పురోగతికై చూపే ఆకాంక్ష తృప్తి నిస్తాయి. యోగమార్గమున వ్యక్తి చేయు ప్రతి ప్రయత్నమును అందువల్ల వచ్చే ఆనందముకొరకు చేయాలి. అంతేగాని తను ఆకాంక్షించే ఫలితాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని చేయరాదు.... జీవితంలో గాని, ఎల్లప్పుడు చేసే పనిపాట్లలోగాని రాబోయే ఫలితం మనకు చెందదు. మనము ఎప్పుడూ సరియైన దృక్పథంతో ఉండాలంటే, కర్మను తప్పక నిర్వర్తించాలి, స్పందించాలి. యోచించాలి, చేసే

ప్రయత్నాన్ని సహజంగా చేయాలి, ఎందుకంటే అలాగే మనం చేయాలి. మరి రావలసిన ఫలితాన్ని ఎదురుచూస్తూ కాదు.

ఫలితం గురించి ఆలోచించుట ప్రారంభించగనే, దైవంతో బేరసారాలకు దిగుతాము. ఇక మనం చేసే ప్రయత్నం నుండి శ్రద్ధ జారిపోతుంది. ప్రగతిని సాధించాలని ప్రయత్నం చేస్తావు. నీ అంతరంగంలో దాని అవుసరాన్ని గుర్తిస్తావు కాబట్టి ప్రయత్నం చేయటం ప్రగతిని సాధించటం అనేది తప్పనిసరి ఆవశ్యకములు. కాబట్టి ఈ ప్రయత్నాల్ని నీలో నున్న దివ్యచేతనకు ఒక కానుకగా అర్పించాలి. విశ్వమునందు వ్యాపించి యున్న చైతన్యం కూడా అదే, అప్పుడు కృతజ్ఞతను తెలియజేయడం మరి నిన్ను నీవు సమర్పించుకోవటం అనేది నీ స్వభావంగా మారుతుంది. ఆ స్థితిలో ప్రగతిని సాధించటమా లేదా అనే విషయం అంత ముఖ్యమని తోచదు. పురోగతిని సాధించుటకు సమయమాసన్న మైందని నిర్ణయింపబడితే నీవు ప్రగతిని సాధిస్తావు. అంతేకాని ప్రగతిని సాధించాలని నీవు కోరితే మాత్రము సాధించలేవు.

నీవు పురోగతిని చెందాలని అభిలషించి, నిన్ను నీవు నిగ్రహించుకొని, కొన్ని లోపాలను, కొన్ని అసమగ్రతలను, అవలక్షణాలను, అసంపూర్ణతలను అధిగమించాలని, నీవు చేసే ప్రయత్నానికి సత్వర ఫలితాలు రావాలని ఆశించినా, నీ ప్రయత్నంలో శ్రద్ధ లోపించి, అదంతా తుదకు ఒక వ్యాపార ఒడంబడికగా పరిణమిస్తుంది. నీవు అంటావు, "నేను ఒక ప్రయత్నం చేయబోతున్నాను, అందుకు ప్రతిగా నాకు యిది కావాలి!" అంటే నీది సహజ ధోరణి కాదు. నీ చర్య అసంకల్పితము ఎంత మాత్రము కాదన్నమాట.

ఇక్కడ రెండు విషయాలు గుర్తుంచుకోవాలి. ఒకటి, ఫలితం ఎలా ఉండాలని నిర్ణయించగలిగే సమర్థత మనకు లేదు. రెండు, మన నమ్మికను దైవమునందు నిలిపి యిలా అంటే...

> "నాకున్న దాన్నంతటిని సమర్పించాలను కుంటున్నాను, నే నివ్వగలిగేది ప్రయత్నము, ఏకాగ్రత. కాగా అందుకు ప్రతిగా నా కేమి అనుగ్రహించాలను విషయము దైవమే తెల్పాలి, లేక ఏమైనా నాకు అసలు అనుగ్రహించాలా మరి ఫలితము ఎట్లుండవలెనను విషయము కూడా నాకు తెలియదు"

మనలో ఒక మార్పును తీసుకురాబోయే ముందు, రూపాంతర పరిణామము సాధించే ముందు మార్గ నిర్దేశనము యివ్వబడిందా లేక మార్పు ఏ రూపమును

పోలియుండవలెనో నను కల్పన కలిగిందా? లేనే లేదు. కాబట్టి అదంతా ఒక ఊహా గానము. మరి పొందదలచిన ప్రయత్నాన్ని కూడా చాలా పరిమితం చేస్తాము. ఎంత అంటే, అది ఏదో తక్కువ స్థాయికి చెందినదో, నీచమైనదో, తేలికపాటిదో, అప్పటికేది ప్రస్తుతమనబడునో అటువంటి రూపమును చెందుతుంది. ఫలితం ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేము. తెలియదు. ఎట్లుండాలనే కల్పన కూడా ఉండదు దాన్ని తరువాతే తెలుసుకొంటాము.ఒక మార్పు సంభవించునప్పుడు సింహావలోకనం చేసి అంటాము:

" అహ్! అదే... అదే దిశగా ప్రయత్నం చేసేవాడిని" — ఏమైనా అసలు విషయం తరువాతనే తెలుస్తుంది. ముందున్నదంతా, ఒక అస్పష్ట ఊహాగానమే, చాలా పేలవంగా ఉంటుంది. కుర్రకారు భావనలా ఉంటుంది. మనం గనుక వాస్తవ ప్రగతితో ఈ భావనను సరిపోలిస్తే!

అంచేత మనం అనవలసిందేమంటే:

మనకు ప్రధానంగా ఆకాంక్ష ఉంది. కాని ఏ ఫలితమును మనము సాధించాలో మనకు తెలియదు. దైవము మాత్రమే అది తెలుసుకొనగలుగును.

తదుపరి దైవముతో యిలా చెప్పామనుకోండి:

"నా ప్రయత్నము అంతా మీ కొరకేకాని, నా ప్రయత్నమునకు ప్రతిఫలంగా నేను ప్రగతిని సాధించాలి. అలా జరుగకపోతే మీకు నేను ఏమి యివ్వను". ఇది అంతా ఒక బేరం అవుతుంది. అంతే!

*

మరోలా చేయలేనపుడు ఒక అసంకల్పిత చర్య తడుతుంది. ఆ చర్యనే సదుద్దేశంతో, సమర్పణా భావంతో చేసినట్లయితే దానికి నిజంగా కొంత విలువ వుంటుంది.

(CWM: 316-18) శ్రీమాత

ఓ కృతజ్ఞతా! మూత బడిన అన్ని తలుపులను తెరిపించి కాపాడే అనుగ్రహాన్ని లోపలిదాకా చొరబడనిచ్చేది నీవే.

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. దామెర వెంకటేశ్వరరావు

శ్రీఅరవిందులను కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా జ్ఞప్తి చేసుకొనుట

శ్రీఅరవిందుల స్మృతిపై ధ్యాస నిలపాలి:

ఈ సాయంత్రం "ప్రశ్నలు- జవాబులు" ఉండవు. శ్రీఅరవిందులను గుర్తించు కోవడం ఎలా అనే అంశంమీద నేను ధ్యాస నిలుపుతాను. వారు మనకు చేసిన, చేస్తున్న సత్కార్యానికి వారి జ్ఞాపకాలను ఎలా సజీవంగా వుంచుకోవాలో తెలుసు కుందాము.

నిజానికి శ్రీఅరవిందుల చేతన ఇంకా సజీవంగా, ప్రకాశవంతంగా, క్రియాత్మ కంగా పనిచేస్తూనే వుంది. దీన్ని సాధించి చూపటానికే ఆయన భూమ్మీద అవతరిం చారు. వారి సత్కార్యం ఇంకా కొనసాగుతూనే వుంది. రేపే వారి జన్మ దినోత్సవం. చరిత్రలోనే ఇది చిరస్మరణీయమైన సుదినం.

CWM 9:172

శ్రీఅరవిందుల బోధనలను బాగుగా అర్థం చేసుకొని ఆచరణలో పెట్టాలి:

నిజానికి వారి బోధనలను ఇంకా బాగా అర్థం చేసుకొని ఆచరించటమే వారికి మనం అర్పించగల నిజమైన నివాళి. ఇదే సరియైన కృతజ్ఞతాభావం. వారు భూమ్మీద ఆవిష్కరింపజేసిన వెలుగు, విజ్ఞానం, శక్తి అసామాన్యమైనవి. వారి బోధనలు మనలను ఉత్తేజపరచి మార్గదర్శనం చేయుగాక!

మనం ఇప్పుడు సాధించలేనివి రేపు సంభవించవచ్చునుగదా! అందరం సరియైన, తీవ్రమైన వైఖరిని అవలంబిద్దాం. అదే శుభకరమైన నూతన సంవత్సరారంభం అవుతుంది.

CWM 12:16

మన జీవితాలను మన ఆదర్శాలను అందరికీ అదర్శప్రదంగా మార్చుకున్నప్పుడే శ్రీఅరవిందులకు నిజమైన కృతజ్ఞత ప్రకటించినవారమవుతాము. వారి మార్గం

అనుసరించాలంటే కొన్ని అత్యావశ్యకమైన లక్షణాలు, సద్గుణాలు మనలో వుండాలి.

CWM 13:28

నిజమైన 'ఆశ్రమవాసి' అనేవాడు దివ్యజీవనం ద్వారా పరమాత్మ సేవలో తన జీవితాన్ని అర్పించుకొనేవాడే అనేది సరియైన నిర్వచనం అవుతుంది. ఇందుకు నాలుగు సద్గుణాలు కావాలి. అవి తప్పని సరి. లేకపోతే అసలు అభివృద్ధే ఉండకపోవచ్చు. లేక ప్రారంభంలోనే ఆటంకాలు, అంతరాయాలు ఎదురు కావచ్చు. ఆ సద్గుణాలే నిజాయితీ, విశ్వాసము, నమ్రత, కృతజ్ఞత.

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, "నిజమైన ఆశ్రమబిడ్డ" అనిపించుకోవాలంటే ఏ సద్గుణాలు అవసరం?

సమా: అవి నిజాయితీ, ధైర్యం, క్రమశిక్షణ, సహనం, దైవంపై అచంచల విశ్వాసం, దైవానుగ్రహంపై అప్రతిహత నమ్మకం, వాటితో అంటిపెట్టుకొని అంకురిత ఆకాంక్ష, అనంతమైన సహనం కూడా అవసరమే.

శ్రీమాత

అనువాదం: కె.ఆర్.ఎల్. ఎన్. రావు

నీవు నిత్యం నీ ప్రార్థనలను వ్రాసిపెట్టుకో. నీ ఆకాంక్షను, కృతజ్ఞతను, భక్తి విశ్వాసాలను, సాధించాలనుకున్న అభివృద్ధిని మరవద్దు. కొన్ని వాక్యాలు వ్రాసినా చాలు. క్రమేణా నీకే అర్థమవుతుంది. నాతోనూ, నీ దైవంతోనూ ముఖాముఖీగా మాట్లాడుతున్న భావన కలుగుతుంది. ఒక విధమైన ఆత్మీయత నీలో జనిస్తుంది.

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. ఎన్. రావు

కృతజ్ఞతా సూత్రాలు

మీకు కలిగిన కష్టాలన్నిటికీ కృతజ్ఞులై ఉండండి. అదే భగవంతుడికి దగ్గర దారి.

*

మీ హృదయం ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఉండాలి. అంటే దాని నెప్పుడూ కృతజ్ఞతతో నింపి ఉంచండి.

కృతజ్ఞతా భావన భగవంతుణ్ణి చేరుకోవటానికి కచ్చితమైన మార్గం.

*

నేనిచ్చినది సంతోషంగా స్వీకరించటం స్వార్థం కాదు. అహంకారానికి ఆనందభరితమైన కృతజ్ఞతను మించిన చికిత్స లేదు.

*

మీకు భగవంతుడు ఏమి యిచ్చాడో దానిని ఎల్లప్పుడూ సంతోషంగా స్వీకరించండి.

*

మీలో కృతజ్ఞతా భావాన్ని సదా నింపి ఉంచుకోవటం కష్టమే. కొంత సమయం వరకు అది ఎంతో తీవ్రంగా నుంటుంది. అటు తరువాత వుండదు. మీరు ఎంత కృతఘ్నులయినా భగవంతుడు అన్నీ సహిస్తూనే ఉంటాడు. ఎందుకంటే ఆయనకు పూర్తిగా అన్నింటి యొక్క — ఎలా? ఎందుకు? ఎక్కడనుండి? అనే సమాచారం తెలుసు గనుక. నువ్వొక పనిని ఎందుకు చేస్తున్నావో ఆయనకు తెలుసు. జరుగుతున్న కార్యాచరణ అంతా తెలుసును గనుక ఆయన అన్నింటిని సహించగలడు.

*

ఒక వ్యక్తి ఔన్నత్యం ఆ వ్యక్తి కృతజ్ఞతా పరిణతిని బట్టి కొలువబడుతుంది.

CWM 14:25, 154-55

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజాప్రసాద్